

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków
tel./fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
e-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-430-5/15/PP- /15

Kraków, dnia 31 grudnia 2015 roku

DECYZJA NR RKR-19/2015

Stosownie do art. 33 ust. 6 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184, z późn. zm.) i § 2 pkt 5 i § 6 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 roku w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz.U. Nr 107, poz. 887)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

po przeprowadzeniu, z urzędu, postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* **nakłada się** na przedsiębiorcę Sylwię Krawczyńską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Sylwia Krawczyńska Media Box, Radio Taxi "Grosik" w Krakowie, **karę pieniężną** w wysokości 1 700,00 zł (słownie: tysiąc siedemset złotych 00/100), stanowiącej równowartość 398,85 euro (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt osiem euro 85/100), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* w postępowaniu wyjaśniającym o sygnaturze RKR-400-46/14/PP, płatną do budżetu państwa.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), w związku z art. 83 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, postanawia się obciążyć przedsiębiorcę Sylwię Krawczyńską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Sylwia Krawczyńska Media Box, Radio Taxi "Grosik" w Krakowie, kosztami postępowania w wysokości 43,00 zł (słownie: czterdzieści trzy złote 00/100) i zobowiązać przedsiębiorcę do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego zn. RKR-400-46/14/PP, mającego na celu ustalenie zasad umożliwiania przez zarządzającego lotniskiem Kraków-Balice świadczenia na terenie lotniska usług w zakresie przewozu osób taksówką, w tym wstępne ustalenie, czy doszło w tym zakresie do naruszenia zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję w stopniu uzasadniającym wszczęcie postępowania antymonopolowego, skierował do szeregu przedsiębiorców świadczących usługi przewozu osób taksówką żądanie przedłożenia informacji, niezbędnych w tym postępowaniu, dotyczących wykonywania przez nich przewozów taksówkami pomiędzy Krakowem, a lotniskiem Kraków-Balice.

Wezwanie do przedłożenia informacji zostało skierowane między innymi do przedsiębiorcy Sylwii Krawczyńskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Sylwia Krawczyńska Media Box, Radio Taxi "Grosik" (dalej: "Przedsiębiorca"). Przedsiębiorca

prowadzi przedsiębiorstwo taksówkowe pod nazwą Nova Taxi, działające uprzednio pod nazwą "Taxi Grosik"¹. W dniu 10 czerwca 2015 r. do Przedsiębiorcy skierowane zostało wezwanie zn. RKR-400-46/14/PP-9/15, zawierające żądanie przedłożenia następujących informacji:

1. *Jaka jest, według aktualnego cennika, cena przejazdu taksówką sieci Nova Taxi na trasie Kraków (Dworzec Główny PKP) – lotnisko (proszę wskazać ceny w podziale na pory doby i tygodnia, o ile są zróżnicowane), trasami (wg serwisu mapy.targo.pl):*
 - a) *krótką (13,9 km),*
 - b) *szybką (19,2 km),*
 - c) *optymalną (17,3 km).*
2. *Jaka była ilość kursów wykonywanych przez taksówki sieci Nova Taxi w okresie miesiąca na trasie pomiędzy Krakowem (dowolne miejsce) a lotniskiem:*
 - a) *Kraków – lotnisko,*
 - b) *lotnisko – Kraków.*
3. *Gdzie są wysadzani z taksówki pasażerowie przywożeni na lotnisko, oraz skąd są zabierani pasażerowie zamawiający kurs z lotniska?*
4. *Jak postępują taksówkarze sieci Nova Taxi po wykonaniu kursu z Krakowa na lotnisko - powracają do miasta (kurs powrotny, bez pasażera), czy oczekują przy lotnisku na zlecenie kursu do miasta?*
5. *Gdzie taksówkarze sieci oczekują na kursy z lotniska, zamawiane przez pasażerów:*
 - a) *telefonicznie,*
 - b) *osobiście.*
6. *Czy postój w miejscu oczekiwania na kurs, o którym mowa w pkt 5, jest odpłatny – jeżeli tak, to na czym rzecz uiszczana jest opłata i w jakiej wysokości?*
7. *Czy taksówkarze dojeżdżają z Krakowa (bez pasażera) na lotnisko, w celu wykonania (zamówionego telefonicznie) kursu z lotniska do Krakowa?*
8. *Jaki odsetek kursów (w %) odbywa się bez pasażera (pusty przebieg):*
 - a) *z Krakowa na lotnisko – w celu realizacji kursu z lotniska zamówionego przez pasażera z lotniska,*
 - b) *z lotniska do Krakowa – kurs powrotny, po realizacji kursu z Krakowa na lotnisko.*

[dowód: karty nr 12-13]

W wezwaniu tym określono cel przedłożenia informacji, poprzez wskazanie, że są one żądane w związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym mającym na celu ustalenie zasad umożliwiania przez zarządzającego lotniskiem Kraków-Balice świadczenia na terenie lotniska usług w zakresie przewozu osób taksówką, w tym wstępne ustalenie, czy doszło w tym zakresie do naruszenia zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję w stopniu uzasadniającym wszczęcie postępowania antymonopolowego.

W wezwaniu określono termin na udzielenie odpowiedzi na 10 dni od daty jego otrzymania. Wezwanie zawierało także m.in. następujące pouczenie o regulacjach wynikających z przepisów *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*:

- *zgodnie z art. 50 ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu,*
- *stosownie do 50 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy informujemy, że za choćby nieumyślne nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa UOKiK lub udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, Prezes UOKiK może na podstawie art. 106 ust. 2*

¹ http://nova-taxi.com/NOVA_TAXI_-_O_FIRMIE.html

pkt 2 nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Przesyłka z powyższym wezwaniem, po nieudanej próbie doręczenia w dniu 16 czerwca 2015 r. i dwukrotnym awizowaniu (w dniu 16 czerwca 2015 r. i 23 czerwca 2015 r.), została odebrana w dniu 23 czerwca 2015 r. przez pełnomocnika Przedsiębiorcy, działającego na podstawie pełnomocnictwa pocztowego.

[dowód: karty nr 14-22]

W związku z brakiem odpowiedzi w wyznaczonym terminie, który upłynął w dniu 26 czerwca 2015 r., pismem z dnia 8 lipca 2015 skierowano do Przedsiębiorcy ponowne wezwanie do udzielenia informacji, w terminie 3 dni od daty doręczenia wezwania.

[dowód: karty nr 23-24]

Po nieudanej próbie doręczenia w dniu 13 lipca 2015 r. i dwukrotnym awizowaniu (w dniu 13 lipca 2015 r. i 21 lipca 2015 r.) przesyłka z powyższym wezwaniem w dniu 28 lipca 2015 roku została zwrócona Prezesowi UOKiK.

[dowód: karty nr 25-32]

W dniu 30 lipca 2015 r. przesłano dodatkowo pocztą elektroniczną na dwa adresy poczty elektronicznej Przedsiębiorcy, zamieszczone dla celów kontaktowych na jego stronie internetowej (biuro@nova-taxi.com, marketing@nova-taxi.com), skan ponownego wezwania, wraz z pouczeniem o treści: przepisów art. 41-44 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.) oraz przepisu art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[dowód: karty nr 33-34]

Wobec braku odpowiedzi pismem z dnia 23 września 2015 roku zn. RKR-400-46/14/PP-33/15 skierowane zostało do Przedsiębiorcy ostateczne wezwanie do udzielenia żądanych informacji.

[dowód: karty nr 35-36]

Przesyłka z powyższym wezwaniem, po bezskutecznej próbie doręczenia w dniu 28 września 2015 r. i dwukrotnym awizowaniu (w dniu 28 września 2015 r. oraz 6 października 2015 r.) została w dniu 14 października 2015 r. zwrócona Prezesowi UOKiK.

[dowód: karty nr 37-41]

Wobec powyższego postanowieniem nr RKR-270/2015 w dniu 26 października 2015 roku wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę Sylwię Krawczyńską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Sylwia Krawczyńska Media Box, Radio Taxi "Grosik" w Krakowie (dalej: "Przedsiębiorca") za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygnaturze RKR-400-46/14/PP. Pismem z dnia 26 października 2015 r. skierowano do Przedsiębiorcy zawiadomienie o wszczęciu tego postępowania a także wezwano go do ustosunkowania się do postawionego zarzutu w terminie 7 dni od daty jego otrzymania. Pełnomocnik pocztowy Przedsiębiorcy odebrał zawiadomienie w dniu 28 października 2015 r.

[dowód: karty nr 5-9]

W wyznaczonym terminie, który upłynął w dniu 4 listopada 2015 r., Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego zarzutu. Pismem z dnia 19 listopada 2015 r. przedstawiono Przedsiębiorcy szczegółowe uzasadnienie zarzutów, zawierające opis ustaleń dokonanych w niniejszym postępowaniu oraz ich oceny prawnej, wyznaczając Przedsiębiorcy termin 14 dni na ewentualne przedstawienie w tej sprawie swojego stanowiska. Pismo to, po

nieudanej próbie doręczenia w dniu 24 listopada 2015 r, i dwukrotnym awizowaniu (w dniu oraz 24 listopada 2015 r. i 3 grudnia 2014) zostało odebrane przez pełnomocnika pocztowego Przedsiębiorcy w dniu 8 grudnia 2015 r.

[dowód: karty nr 53-60]

W międzyczasie, w dniu 23 listopada 2015 r., wpłynęło do Prezesa UOKiK pismo Przedsiębiorcy z dnia 13 listopada 2015 r., stanowiące odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania. W piśmie tym Przedsiębiorca udzielił informacji, żądanych od niego przez Prezesa UOKiK w postępowaniu wyjaśniającym o sygnaturze RKR-400-46/14/PP.

W powyższym piśmie Przedsiębiorca wyjaśnił ponadto, że w okresie od maja do września 2015 roku [

]. Według wyjaśnień Przedsiębiorcy okoliczności te spowodowały, że nie miał możliwości odbioru wezwań kierowanych do niego przez Prezesa UOKiK oraz reakcji na nie. Przedsiębiorca zawniósł w związku z tym o umorzenie postępowania w sprawie nałożenia na niego kary pieniężnej.

[dowód: karta nr 61]

Pismem z dnia 23 listopada 2013 r Prezes UOKiK poinformował Przedsiębiorcę, że udzielone przez niego wyjaśnienia nie są wiarygodne, a w szczególności nie zostały poparte przez niego żadnymi dowodami. Przedsiębiorca nie wyjaśnił również, dlaczego podniesione przez niego okoliczności stanowiły przeszkodę w realizacji skierowanego do niego żądania udzielenia informacji. Pismem tym poinformowano Przedsiębiorcę, że skierowane zostało do niego szczegółowe uzasadnienie zarzutów, do którego będzie mógł się on ustosunkować w wyznaczonym w nim terminie. Przedsiębiorca został poinformowany, że w tym samym terminie może uzupełnić swoje wyjaśnienia i przedłożyć dowody na poparcie swoich twierdzeń, podniesionych piśmie z dnia 23 listopada 2015 r. Pismo to, po nieudanej próbie doręczenia w dniu 30 listopada 2015 i dwukrotnym awizowaniu (w dniu 30 listopada 2015 r. i 8 grudnia 2015 r.) zostało odebrane w dniu 14 grudnia 2015 r. przez pełnomocnika pocztowego Przedsiębiorcy.

[dowód: karty nr 89-91]

W wyznaczonym terminie, który upłynął w dniu 22 grudnia 2015 r., Przedsiębiorca nie ustosunkował się do przedstawionego mu szczegółowego uzasadnienia zarzutów oraz nie wypowiedział się odnośnie dokonanych ustaleń i zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Prezes UOKiK zważył, co następuje

Zgodnie z art. 50. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów:

1. Przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.
2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:
 - 1) wskazanie zakresu informacji;
 - 2) wskazanie celu żądania;
 - 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
 - 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

3. Każdy ma prawo składania na piśmie - z własnej inicjatywy lub na prośbę Prezesa Urzędu - wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

Natomiast zgodnie z art. 106. ust. 2. pkt 2 tej *ustawy* Prezes UOKiK może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie m.in. art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Zastosowanie sankcji, w postaci kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* jest możliwe do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy w tej sprawie żądanie określa wszystkie elementy wymienione w ust. 2 tego artykułu. Wymóg ten był spełniony w odniesieniu do wezwań kierowanych do Przedsiębiorcy. W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji i pouczono przedsiębiorcę o tym, że w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* będzie mogła zostać na niego nałożona kara pieniężna. Każde wezwanie zawierało podstawę prawną żądania, określenie terminu na udzielenie odpowiedzi i wyjaśnienie celu żądania, którym było uzyskanie informacji i dokumentów niezbędnych w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym mającym na celu ustalenie zasad umożliwiania przez zarządzającego lotniskiem Kraków-Balice świadczenia na terenie lotniska usług w zakresie przewozu osób taksówką, w tym wstępne ustalenie, czy doszło w tym zakresie do naruszenia zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję w stopniu uzasadniającym wszczęcie postępowania antymonopolowego.

Każde z pism Prezesa UOKiK wysłano na adres przedsiębiorcy, wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) jako adres do korespondencji. Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 5 *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej* (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 584, z późn. zm.) wpisowi do CEIDG podlega oznaczenie miejsca zamieszkania i adresu zamieszkania przedsiębiorcy, adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony. Zgodnie z art. 33 tej *ustawy* domniemywa się, że dane wpisane do CEIDG są prawdziwe.

Stosownie do przepisów *kodeksu postępowania administracyjnego*:

art. 42. § 1. Pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy.

§ 2. Pisma mogą być doręczone również w lokalu organu administracji publicznej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 3. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w § 1 i 2, a także w razie koniecznej potrzeby, pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

art. 43. W przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. O doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy zawiadamia się adresata, umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy to nie jest możliwe, w drzwiach mieszkania.

art. 44. § 1. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43:

1) operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez operatora pocztowego;

2) pismo składa się na okres czternastu dni w urzędzie właściwej gminy (miasta) - w przypadku doręczania pisma przez pracownika urzędu gminy (miasta) lub upoważnioną osobę lub organ.

§ 2. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.

§ 3. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia.

§ 4. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zgodnie natomiast z art. 37 ust. 2 pkt 2 *ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe* (Dz. U. poz. 1529) przesyłka pocztowa, jeżeli nie jest nadana na poste restante, może być także wydana ze skutkiem doręczenia m.in. pełnomocnikowi adresata upoważnionemu na podstawie pełnomocnictwa pocztowego, pod adresem wskazanym na przesyłce pocztowej lub w placówce pocztowej.

W niniejszej sprawie żądanie udzielenia informacji oraz zawiadomienie o wszczęciu niniejszego postępowania zostało doręczone pełnomocnikowi pocztowemu Przedsiębiorcy, a upomnienia w sprawie udzielenia żądanych informacji zostały doręczone Przedsiębiorcy w trybie art. 44 § 4 *kodeksu postępowania administracyjnego*.

W wyznaczonym terminie przedsiębiorca nie udzielił żądanych informacji. Przedsiębiorca wprawdzie ostatecznie odpowiedział na skierowane do niego wezwanie Prezesa UOKiK i przedłożył żądane informacje. Nastąpiło to jednak dopiero po skierowaniu do niego trzech bezskutecznych wezwań, w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu wobec niego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji. Udzielenie w ten sposób informacji nastąpiło z prawie 4-miesięcznym opóźnieniem w stosunku do pierwotnie wyznaczonego przedsiębiorcy terminu. W doktrynie jednoznacznie uznaje się, że nieudzielenie żądanych informacji w rozumieniu art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, może nastąpić zarówno wprost (tj. kiedy przedsiębiorca informuje Prezesa UOKiK, że odmawia przekazania żądanych informacji), jak i może mieć charakter pośredni, np. poprzez niedostarczenie informacji w wyznaczonym terminie.² Stanowisko takie prezentowane jest również w ustalonym orzecznictwie Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który podkreślił, że *"Brak reakcji ze strony przedsiębiorcy w określonym mu terminie musi być w tych okolicznościach traktowany jako nieudzielenie informacji o jakim mowa w art. 106 ust 2 pkt 2 u.o.k.i.k. Późniejsze udzielenie informacji także nie może skutkować zwolnieniem od odpowiedzialności, gdyż brakiem udzielenia informacji jest także nieudzielenie informacji w wyznaczonym terminie, który UOKiK określił Spółce na wykonanie wezwania. Sąd aprobeuje w tym zakresie pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., III SK 31/04, w którym Sąd ten stwierdził, iż pojęcie „udzielenie informacji” jest istotnym elementem konstrukcyjnym ustawowego obowiązku przedsiębiorcy, a naruszenie wyznaczonego terminu stanowi przesłankę do nałożenia kary pieniężnej jako naruszenie obowiązku procesowego. Choć art.106 ust.2 pkt 2 u.o.k.i.k. stanowi wyraźnie o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych lub*

² por. "Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz.", pr. zb. pod red. A. Stawicki. E. Stawicki. Komentarz do art. 106. LEX 2011.

wprowadzających w błąd, nie mówiąc wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywistym jest, że sformułowanie „nieudzielenie informacji” oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez organ antymonopolowy terminie, zważywszy że przekazanie Prezesowi UOKiK stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego (...)³.

Przedsiębiorca nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zachodzą zatem przesłanki do nałożenia na niego kary pieniężnej, zgodnie z powołanym uprzednio art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, to jest w wysokości do 213 115 000 złotych. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2014 roku, który wynosił 4,2623 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach tej ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Celem kary pieniężnej nakładanej na podstawie powołanego przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i realizacja zasady ekonomiki postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK w związku z nieudzieleniem żądanych informacji mają charakter represyjny – stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji, oraz prewencyjny – zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia – zarówno ze strony przedsiębiorcy, na którego kara jest nakładana (prewencja indywidualna), jak i innych przedsiębiorców w podobnej sytuacji (prewencja ogólna). Realność zagrożenia karami posiada charakter dyscyplinujący, a celem ich nakładania jest zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację zadań ustawowych Prezesa UOKiK. Nałożenie kary odbywa się w ramach uznania administracyjnego - o tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes UOKiK.

Przedstawione przez Przedsiębiorcę usprawiedliwienie naruszenia, którego się dopuścił, nie zasługuje na uwzględnienie. Przedsiębiorca nie przedłożył ani nie wskazał żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia o nieobecności w miejscu zamieszkania w okresie od maja do września 2015 r., co miało stanowić przeszkodę w udzieleniu żądanych przez Prezesa UOKiK informacji. Przedsiębiorca nie wskazał również, w jaki sposób jego deklarowana nieobecność w miejscu zamieszkania miała stanowić przeszkodę w realizacji skierowanego do niego wezwania. We wskazanym okresie działalność Przedsiębiorcy nie była zawieszona, jak również nie uległ zmianie jego adres do doręczeń. Przedsiębiorca zapewnił sobie ponadto możliwość odbioru kierowanej do niego korespondencji na adres właściwy do doręczeń, poprzez ustanowienie (w 2014 roku) pełnomocnika pocztowego.

W tym miejscu warto zauważyć, że, stosownie do art. 14a ust. 4 pkt 4 i 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, nawet w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, przedsiębiorca:

- ma prawo albo obowiązek uczestniczyć w postępowaniach sądowych, postępowaniach podatkowych i administracyjnych związanych z działalnością gospodarczą wykonywaną przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej,

³ uzasadnienie wyroku SOKiK z dn. 7 maja 2014 r. (sygn. akt XVII AmA 20/13).

- wykonuje wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa.

Każdy przedsiębiorca jest zatem zobowiązany tak zorganizować swoją działalność, aby mógł zapewnić wykonywanie wszelkich ciężących na nim w związku z tą działalnością obowiązków, nakazanych przepisami prawa. Naruszenie będące przedmiotem niniejszego postępowania, miałooby charakter zawiniony nawet w sytuacji, gdyby twierdzenie Przedsiębiorcy o jego nieobecności w miejscu zamieszkania w deklarowanym okresie było prawdziwe, i uzasadniałoby nałożenie na niego kary z tego tytułu. W ocenie Prezesa UOKiK przedstawione przez Przedsiębiorcę usprawiedliwienie jest niewiarygodne i stanowi wyłącznie próbę uniknięcia sankcji z tytułu naruszenia, którego się dopuścił. Wskazuje na to również fakt, że Przedsiębiorca przedstawił to usprawiedliwienie dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary, a nie – jak należałoby się spodziewać w sytuacji, gdyby jego wyjaśnienia były zgodne prawdą – bezpośrednio po otrzymaniu skierowanego do niego wezwania. Przedsiębiorca nie podjął wówczas żadnych działań ani prób kontaktu z wzywającym go organem, mających na celu ustalenie np. innego, dogodnego dla niego terminu lub sposobu realizacji żądania. W ocenie Prezesa UOKiK Przedsiębiorca przyjął strategię nieodbierania kierowanej do niego korespondencji, licząc na to, że wzywający go do przedłożenia informacji organ zaniecha w takiej sytuacji dalszych kroków, w tym kierowania dalszych wezwań lub nałożenia na niego sankcji. Wskazuje na to również w pewnym stopniu dalsze zachowanie Przedsiębiorcy w toku niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w którym Przedsiębiorca uchylał się od odbioru od doręczyciela przesyłek z kierowanymi do niego przez organ pismami, doprowadzając do ich awizowania, a następnie odbierał je pod koniec okresu ich przechowywania w placówce operatora pocztowego, przyczyniając się do przewlekłości niniejszego postępowania.

Okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Biorąc pod uwagę brak jakiejkolwiek reakcji Przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, zachodzą przesłanki pozwalające na uznanie, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, ignorując fakt otrzymania takiego żądania od Prezesa UOKiK. Tym samym Przedsiębiorca co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* i godził się z tym, co uzasadnia nałożenie na niego kary pieniężnej.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie konkurencji konsumentów* nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK. Ustalając wysokość kary Prezes UOKiK kieruje się założeniem, że powinna ona spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Oceniając stopień zawinienia Przedsiębiorcy Prezes UOKiK wziął pod uwagę w szczególności to, że Przedsiębiorca umyślnie nie wykonał obowiązku udzielenia odpowiedzi na kierowane do niego wezwania, a także nie uzasadnił przyczyn swojego zaniechania. Udzielenie informacji wskazanych w skierowanym do Przedsiębiorcy wezwaniu nie wiązało się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. W sprawie nie stwierdza się okoliczności łagodzących ani obciążających. Stosownie natomiast do art. 111 ust. 1 pkt 3 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes UOKiK, ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia żądanych informacji uwzględnia, oprócz okoliczności tego naruszenia oraz ewentualnego uprzedniego naruszenia przepisów *ustawy* przez przedsiębiorcę, także wpływ tego naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Oceniając tą przesłankę Prezes UOKiK uwzględnił okoliczność, że Przedsiębiorca był jednym z trzynastu przedsiębiorców wezwanych do przedłożenia informacji dotyczących świadczenia usług przewozu osób taksówką na trasie Kraków-lotnisko, z których wszyscy pozostali przedsiębiorcy udzielili odpowiedzi na wezwanie. Należy jednocześnie zaznaczyć, że okoliczność ta nie zmienia

faktu, że informacje żądane od każdego z poszczególnych wezwanych uczestników rynku, w tym od Przedsiębiorcy, były istotne dla prowadzonego postępowania. Informacje udzielone przez poszczególnych uczestników rynku składają się bowiem na ustalenia dotyczące stanu faktycznego i warunków konkurencji na tym rynku.

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 700,00 zł (słownie: tysiąc siedemset złotych 00/100), stanowiącą równowartość 398,85 euro. Kara w tej wysokości stanowi 0,0007977 % kary maksymalnej, jaka mogła zostać nałożona na Przedsiębiorcę. W ocenie Prezesa UOKiK ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownemu nieuzasadnionemu uchyleniu się Przedsiębiorcy od wykonania skierowanego do niego wezwania. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Wobec powyższego orzeczono, jak w punkcie I. sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 80 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes UOKiK rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Stosownie do art. 77 ust. 1 tej *ustawy*, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 263 § 1 *kodeksu postępowania administracyjnego*, do kosztów postępowania zalicza się m.in. koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Natomiast, zgodnie z art. 264 § 1 *kodeksu postępowania administracyjnego*, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przez Przedsiębiorcę przepisów *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną ze stroną przez Prezesa UOKiK w toku tego postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł, jak w pkt II. decyzji.

pouczenia

Zgodnie z art. 112 ust. 3 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* karę pieniężną, określoną w pkt I. decyzji należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Koszty niniejszego postępowania określone w pkt II. decyzji, należy wpłacić na ten sam, wyżej wskazany, rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 *ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego* (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, wnoszone za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie, pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków.

Na postanowienie rozstrzygające o kosztach, zawarte w punkcie II. sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, w zw. z art. 479³² § 1 i 2 *kodeksu postępowania cywilnego* oraz art. 264 § 2 *kodeksu postępowania administracyjnego* w związku z art. 83 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wnoszone za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie, pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, w przypadku zaskarżenia jedynie rozstrzygnięcia o kosztach.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

otrzymują:

1. Sylwia Krawczyńska
Media Box, Radio Taxi „Grosik”
ul. Wodna 6, 30-556 Kraków
2. RKR a/a